NORAKSTS
Lieta Nr.A420589010
A00208-12/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 17.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Juhņeviča,

piedaloties pieteicējam *A.Z.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts meža dienesta pārstāvim *A.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.Z.* pieteikuma par Valsts meža dienesta 2010.gada 21.janvāra lēmuma Nr.1-19/51 atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts meža dienests uzsāka administratīvo lietvedību par *A.Z.* (turpmāk – pieteicējs) 2003.gada 8.decembrī izsniegto mednieku apliecību Nr.*/apliecības numurs/*.

Valsts meža dienests ar 2010.gada 21.janvāra lēmumu Nr.1-19/51 (turpmāk – Lēmums) nolēma atcelt *A.Z.* 2003.gada 8.decembrī izsniegto mednieka apliecību Nr.*/apliecības numurs/* ar šī lēmuma pieņemšanas dienu.

[1.1] Meža valsts reģistrā mednieka apliecība Nr.*/apliecības numurs/* ir reģistrēta *A.Z.*, kuras izsniegšanas pamatojums ir 2003.gada 27.novembra mednieku eksaminācijas komisijas protokols Nr.4. Mednieku apliecību 2003.gada 8.decembrī izsniedza Valsts meža dienesta Medību daļas vadītājs *J.B.*

Rīgas pilsētas 2003.gada mednieku apliecību reģistrācijas žurnālā reģistrēti *A.Z.* dati un viņam izsniegta apliecība. *A.Z.* paraksts Rīgas pilsētas 2003.gada mednieku apliecību reģistrācijas žurnālā acīmredzami atšķiras no mednieka apliecībā esošā paraksta.

2003.gada 26.novembra Rīgas pilsētas mednieku eksaminācijas komisijas eksāmena protokolā Nr.4 *A.Z.* nav minēts to personu vidū, kuri nokārtojuši mednieka teorētisko un praktisko eksāmenu, lai saņemtu mednieka apliecību. Valsts meža dienesta rīcībā nav dokumentālu apstiprinājumu par to, ka *A.Z.* Rīgas pilsētas mednieku eksaminācijas komisijai 2003.gada 26.novembrī būtu iesniedzis nepieciešamos dokumentus, lai kārtotu mednieka teorētisko un praktisko eksāmenu un saņemtu mednieka apliecību.

[1.2] No pieteicēja Valsts meža dienests 2009.gada 22.decembrī saņēma paskaidrojumu, kurā pieteicējs norāda, ka 1988.gadā Inčukalna mežniecībā nokārtojis teorētisko mednieka eksāmenu, bet Ķekavas šautuvē – šaušanas eksāmenu, pēc kā saņēmis mednieka apliecību. 1996. vai 1997.gadā Valsts meža dienestā mednieka apliecību apmainījis pret jaunā parauga mednieka apliecību. 2003.gadā Valsts meža dienestā saņēmis mednieka apliecību Nr.*/apliecības numurs/*. Pieteicējs nav minējis, kādā veidā 2003.gadā ir ieguvis mednieka apliecību.

[1.3] Lēmumā Valsts meža dienests konstatējis, ka *A.Z.* nebija likumīga pamata 2003.gada 8.decembrī saņemt mednieka apliecību, pamatojoties uz 2003.gada 27.novembra mednieku eksaminācijas komisijas protokolu Nr.4, jo *A.Z.* nav minēts eksaminācijas protokolā.

Ir pamats uzskatīt, ka *A.Z.* 2003.gada 8.decembrī izsniegto mednieka apliecību ir saņēmis prettiesiski, jo tā prettiesiskums ir acīmredzams, ka *A.Z.* to varēja un viņam to vajadzēja apzināties.

[2] 2010.gada 25.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.Z.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Valsts meža dienests Lēmumā izdara secinājumus, ka pieteicējam nebija likumīga pamata 2003.gada 8.decembrī saņemt mednieka apliecību Nr.*/apliecības numurs/*, pamatojoties uz 2003.gada 27.novembra mednieku eksaminācijas komisijas protokolu Nr.4, jo 2003.gada 26.novembra Rīgas pilsētas mednieku eksaminācijas komisijas eksāmena protokolā Nr.4 *A.Z.* nav minēts to personu vidū, kuri nokārtojuši mednieka teorētisko un praktisko eksāmenu, lai saņemtu mednieka apliecību.

Pieteicējs nepiekrīt Lēmumā izdarītajiem secinājumiem, jo atbildētāja nav ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 237.pantu, jo iestāde Lēmumā nevērtē ne materiālās tiesību normas, ne atsaucas uz procesuālām tiesību normām, kuras pieteicējs būtu pārkāpis.

[2.2] Iestāde, izdodot administratīvo aktu, par apliecības atcelšanu, nekonstatē pieteicēja administratīvo pārkāpumu. Turklāt viņš nav veicis prettiesiskas darbības, jo mednieka apliecību pieteicējam 2003.gada 8.decembrī izsniedza iestāde, kas attiecīgi organizē lietvedību un arhīvu. Pieteicēja kompetencē nav ietekmēt iestādes dokumentu aprites kārtību un arhivēšanu.

[2.3] Iestāde nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma normas par vispārējiem tiesību principiem, jo privātpersonai ir tiesības paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Pieteicējam apliecību izsniedza Valsts meža dienests. Pieteicējs Valsts meža dienestam iesniedza atbilstošus dokumentus, kas pieteicējam izdeva atbilstošu mednieka apliecību. Pieteicējs nevar būt atbildīgs par iestādes rīcību.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 26.aprīlī saņemts Valsts meža dienesta (turpmāk – atbildētāja) paskaidrojums par pieteikumu. Atbildētāja pieteikumu neatzīst un papildus norāda turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Pārbaudot Valsts meža dienesta rīcībā esošās 1992.-1996.gada un 1997.-1999.gada Rīgas pilsētas mednieku reģistrācijas grāmatas ierakstus, netika konstatēts, ka laika periodā no 1996.-1997.gadam *A.Z.* būtu izsniegta mednieku apliecība.

Līdz ar to 2003.gadā pieteicējam mednieka apliecība Nr.*/apliecības numurs/* nav izsniegta, nomainot iepriekšējo mednieka apliecību, bet gan izsniegta jauna mednieka apliecība.

No pārbaudē konstatējamiem faktiem secināms, ka pieteicējam 2003. gada 8.decembrī nebija tiesības saņemt mednieka apliecību.

Atbildētāja uzskata, ka nelikumīga mednieka apliecības izsniegšana un tās atstāšana spēkā skar būtiskas sabiedrības intereses, jo persona uz šīs apliecības pamata var iegādāties medību šaujamieroci, to glabāt, nēsāt, piedalīties medībās, tādējādi, bez attiecīgu zināšanu apguves apdraud savu un citu cilvēku dzīvību. Līdz ar to mednieka apliecības Nr.*/apliecības numurs/* atcelšana ir samērīga un lietderīga.

Tādējādi Valsts meža dienests ir pieņēmis tiesisku un pamatotu Lēmumu.

[3.2] Pieteicējs pieteikumā tiesai norāda, ka Valsts ieņēmumu dienests pieņemot Lēmumu nav ievērojis administratīvo procesu regulējošas tiesību normas un vispārējos tiesību principus.

Attiecībā uz pieteicēja izteiktajiem argumentiem atbildētāja norāda, ka *A.Z.* nebija tiesiska pamata iegūt mednieka apliecību 2003.gadā līdz ar to secināms, ka šīs intereses nav tiesiskas un iestādei nav pienākuma tās veicināt, ievērojot privātpersonu tiesību ievērošanas principu.

Ņemot vērā, ka pieteicējam 2003.gada 8.decembrī nebija tiesiska pamata izsniegt mednieku apliecību, pamatojoties uz 2003.gada 27.novembra mednieku eksaminācijas komisijas protokolu Nr.4, jo 2003.gada 26.novembra Rīgas pilsētas mednieku eksaminācijas

komisijas eksāmena protokolā Nr.4 *A.Z.* nav minēts to personu vidū, kuri ir nokārtojuši mednieka teorētisko un praktisko eksāmenu, lai saņemtu mednieka apliecību.

Tādējādi, mednieka apliecību nevar izsniegt personai, kura nav nokārtojusi mednieka eksāmenu, bet izsniegtā apliecība ir atceļama.

Attiecībā uz pieteicēja izteikto viedokli, ka nav ievērota privātpersonas tiesiskā paļāvība. Atbildētāja norāda, ka nav pamata aizsargāt *A.Z.* tiesisko paļāvību, jo konstatējot pārkāpumus mednieka apliecības saņemšanā, Valsts meža dienests nav pārkāpis tiesiskās paļāvības principu.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka pieteicējs 2010.gadā ir nokārtojis Valsts meža dienestā eksāmenu un saņēmis jaunu mednieka apliecību. Līdz ar to šajā lietā ir izskatāms jautājums par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku, nevis atcelšanu. Pieteicējs nevar atbildēt par to, kas ir rakstīts atbildētāja dokumentos. Pieteicējs eksāmenu mednieka apliecības iegūšanai kārtoja 1988.gadā. Pēc tam divas vai trīs reizes notika mednieku apliecību maiņa. Konkrēto mednieka apliecību pieteicējs saņēma uz vecās apliecības pamata, kad 2003.gadā aizgāja uz Valsts meža dienesta klientu apkalpošanas centru. Eksāmenu nekārtoja. Pieteicējs nevar pateikt, vai žurnālos parakstījās, un nezin un nevar pārbaudīt, vai tas ir pieteicēja paraksts. Vēlāk apstiprina, ka par mednieku apliecības saņemšanu parakstījās un paraksts žurnālā ir viņa paraksts. Uz mednieka apliecības Nr.*/apliecības numurs/* ir pieteicēja paraksts. Pieteicējs nekad nepievērsa uzmanību, kas ierakstīts mednieka apliecības ailē par apliecības izdošanas pamatu. Iepriekšējo apliecību pieteicējs saņēma 1997.gadā. Vecās apliecības savāca mednieku kolektīva vadītājs, kas aizbrauca, apmainīja apliecības un tad izsniedza. Mednieku kolektīvs atradās Ādažos, medīja Skultē, Limbažu rajonā. Pieteicēja patstāvīgā dzīvesvieta 1997. un 1998.gadā bija Carnikavas novads.

[6] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja Lēmumā un paskaidrojumā minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka, pamatojoties uz Valsts meža dienesta rīkojumu, no 1997.-1998.gadam tika veikta visu mednieka apliecību nomaiņa pret jaunā parauga mednieka apliecībām. Pieteicējs, dzīvodams Carnikavas novadā un būdams medību kolektīvā Skultē, 1997.-1998.gadā mednieka apliecību varēja apmainīt Limbažu virsmežniecībā. Atbilstoši Latvijas nacionālā arhīva izziņai pieteicējam Limbažu virsmežniecībā netika izsniegta mednieka apliecība.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieka paskaidrojumu, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā izšķirams jautājums par to, vai Valsts meža dienests bija tiesīgs ar Lēmumu atcelt pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu – 2003.gada 8.decembrī izsniegto mednieka apliecību Nr.*/apliecības numurs/*, pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem.

Ņemot vērā, ka pieteicējs 2010.gadā ir nokārtojis Valsts meža dienestā eksāmenu un saņēmis jaunu mednieka apliecību, lietā ir izskatāms jautājums par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku, nevis atcelšanu

[9] Lēmums, kas ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 4.punktu.

Administratīvā procesa likuma 86. pants noteic prettiesiska administratīvā akta atcelšanas iespējas.

Ja panta pirmajā daļā noteikts, ka adresātam nelabvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt jebkurā brīdī, tad attiecībā uz adresātam labvēlīga lēmuma atcelšanu panta otrajā daļā minēti atsevišķi atcelšanas gadījumi. Šo gadījumu uzskaitījums ir izsmeļošs. Šādā veidā likumā, ņemot vērā taisnīguma, tiesiskās paļāvības un tiesiskuma apsvērumus, minēti gadījumi, kad ir izbeidzamas personai labvēlīgas tiesiskās attiecības, kuras dibinātas pretēji tiesību normās noteiktajam. Pārējos gadījumos iestādes radītā kļūda nevar radīt tādas sekas, ka savulaik prettiesiski izdotais administratīvais akts būtu atceļams.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) atzinis, ka no Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas ievaddaļas (tiesību normas tiesiskajām sekām) redzams, ka šajā daļā minēto apstākļu konstatēšanas gadījumā administratīvo aktu var atcelt. Tiesību norma neparedz, ka administratīvais akts ir atceļams. Tādējādi tiesību norma paredz iestādes rīcības brīvību labvēlīga prettiesiska administratīva akta atcelšanai un, lai sasniegtu konkrētajā gadījumā taisnīgāko risinājumu, pieļauj tālāku konkrēto apstākļu izvērtējumu atbilstoši tiesību principiem. Proti, izvēloties, vai priekšroka konkrētajā gadījumā dodama tiesiskuma principam (jo ir konstatēts administratīvā akta prettiesiskums), vai arī pastāv apstākļi, kas liek dot priekšroku tiesiskās paļāvības principam (*skat. Senāta 2010.gada 20.maija sprieduma lietā SKA-240/2010 16. punktu*).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 4. punktu adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja adresāts attiecīgā administratīvā akta izdošanu panācis ar apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu, kukuļošanu, spaidiem, draudiem vai citām prettiesiskām darbībām. Šādā gadījumā iestāde izvērtē adresāta veikto darbību prettiesiskumu un atceļ šo administratīvo aktu ar tā izdošanas dienu.

Tātad konkrētā tiesību norma paredz iestādes pienākumu konstatēt, ka labvēlīga administratīva akta izdošanu adresāts panācis ar apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu, kukuļošanu, spaidiem, draudiem vai citām prettiesiskām darbībām. Un secīgi iestādei, rīcības brīvības ietvaros izdarot apsvērumus par lēmuma izdošanas lietderību un konstatējot prettiesiskumu, ir pienākums šo prettiesisko administratīvo akta atcelt. Šādā gadījumā lēmums, kas pieņemts apsvērumu rezultātā, kļūst par obligāto lēmumu.

[10] Atbilstoši Medību likuma 12.pantam *(redakcijā, kas bija spēkā mednieka apliecības Nr./apliecības numurs/ izsniegšanas laikā)* mednieka apliecība ir dokuments, kas nepieciešams, lai saņemtu medību atļauju, mednieka sezonas karti un medību šaujamieroča iegādes atļauju, kā arī drīkstētu medīt šajā likumā un citos medības reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Minētā likuma 14.panta pirmā daļa noteic, ka mednieka apliecību izsniedz Valsts meža dienests personām, ja uz tām neattiecas Ieroču aprites likumā noteiktie ierobežojumi, pēc tam, kad nokārtots eksāmens mednieku eksaminācijas komisijā.

Minētā likuma 14.panta trešā daļa noteic, ka ja mednieka apliecība nozagta vai gājusi bojā no īpašnieka neatkarīgu iemeslu dēļ, Valsts meža dienests izslēdz šos dokumentus no attiecīgā reģistra un izsniedz jaunu mednieka apliecību, pamatojoties uz mednieka iesniegumu un paskaidrojumu.

Tādejādi, obligāts priekšnosacījums mednieka apliecības saņemšanai ir sekmīgi nokārtots eksāmens mednieku eksaminācijas komisijā, vai Valsts meža dienesta lēmums izsniegt jaunu mednieka apliecību sakarā ar to, ka iepriekš izsniegtā mednieka apliecība ir nozagta vai gājusi bojā no īpašnieka neatkarīgu iemeslu dēļ.

[11] No izdrukas no Meža valsts reģistra *(lietas 19.lapa),* uzraksta uz pieteicējam izsniegtās mednieka apliecības Nr*./apliecības numurs/ (lietas 20.lapa)* un 2003.gada Rīgas pilsētas mednieku apliecību reģistrācijas žurnāla *(lietas 21.lapa)* tiesa konstatē, ka mednieka apliecība Nr*./apliecības numurs/* pieteicējam izsniegta 2003.gada 8.decembrī, pamatojoties uz Eksaminācijas komisijas 2003.gada 27.novembra protokolu Nr.4

Rīgas pilsētas mednieku eksaminācijas komisijas 2003.gada 26. un 27.novembra eksāmena protokolā Nr.4 *(lietas 19.lapa) A.Z.* nav minēts to personu vidū, kuri nokārtojuši mednieka teorētisko un praktisko eksāmenu, lai saņemtu mednieka apliecību.

Atbilstoši tiesas sēdē pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem 2003.gadā viņš eksāmenu nav kārtojis, bet mednieka apliecību saņēma uz vecās mednieka apliecības pamata.

Ņemot vērā, ka ne eksaminācijas dokumenti, ne pieteicēja paskaidrojumi neapstiprina, ka pieteicējs 2003.gadā ir kārtojis eksāmenu, tiesa atzīst, ka mednieka apliecība Nr*./apliecības numurs/* pieteicējam ir izsniegta prettiesiski, proti, noteiktajā kārtībā nenokārtojot eksāmenu.

[12] Pieteicējs tiesas sēdē paskaidroja, ka apliecību Nr./*apliecības numurs/* ieguva uz iepriekšējās apliecības pamata, kas tika saņemta 1997.gadā, veicot mednieku apliecības maiņu.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar Valsts meža dienesta 1997.gada 9.aprīļa rīkojumu Nr.32 no 1998.gada 30.marta ir derīgas jauna veida mednieka apliecības. Līdz ar to 1997. un 1998.gadā visām personām bija jāveic iepriekš iegūtās mednieka apliecības nomaiņa. Apliecību nomaiņa tiek veikta attiecīgā virsmežniecībā, kas noteikta atbilstoši Valsts meža dienesta 1997.gada 9.aprīļa rīkojuma Nr.32 6.1.apakšpunktam.

Ņemot vērā pieteicēja iesniegumā Valsts meža dienestam norādīto 1988.gadā mednieka eksāmenu kārtošanas vietu *(lietas 23.lapa)* un tiesas sēdēs sniegto paskaidrojumu par patstāvīgo dzīvesvietu Carnikavas novadā un atrašanos medību kolektīvā Skultē, secināms, ka saskaņā ar Valsts meža dienesta 1997.gada 9.aprīļa rīkojuma Nr.32 6.1.apakšpunktu 1997. – 1998.gadā pieteicējs mednieku apliecību varēja apmainīt Rīgas pilsētā vai Limbažu virsmežniecībā.

Pārbaudot tiesā iesniegto Rīgas pilsētas mednieku reģistrācijas grāmatu, kas ir iekārtota no 1997.gada līdz 1999.gadam, tiesa konstatē, ka grāmatā nav ziņu par mednieku apliecības izsniegšanu pieteicējam. Atbilstoši Latvijas nacionālā arhīva izziņai *(lietas 49.lapa)* arī Limbažu virsmežniecības mednieku apliecību izsniegšanas reģistrācijas žurnālos un iesniegumu – anketās par mednieku apliecību izsniegšanu arī nav ziņu par mednieku apliecības izsniegšanu pieteicējam.

Turklāt no pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka mednieka apliecības maiņa tika veikta, nododot apliecību mednieku kolektīva vadītājam. Taču atbilstoši Latvijas nacionālā arhīva izziņai Limbažu virsmežniecības 1997.gada lietā „Pieteikumi mednieka apliecību maiņai" Skultes mednieku sarakstā pieteicējs nav reģistrēts.

Tāpat no lietas materiāliem tiesa nekonstatē, ka pieteicējs būtu iesniedzis iestādei vai tiesai pierādījumus par to, ka pieteicējs 1997.gadā noteiktā kārtībā ir saņēmis mednieka apliecību.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka nav pierādījumu, ka pieteicējam bija mednieka apliecība, kas izsniegta 1997.gadā. Līdz ar to pieteicējs nevarēja tiesiski iegūt mednieka apliecību Nr./*apliecības numurs/*, veicot iepriekšējās mednieka apliecības maiņu.

Jānorāda, ka saskaņā ar Medību likuma 14.panta trešo daļu, medību apliecības maiņa varēja notikt tikai gadījumā, ja mednieka apliecība nozagta vai gājusi bojā no īpašnieka neatkarīgu iemeslu dēļ, pamatojoties uz mednieka iesniegumu un paskaidrojumu. Pieteicējs ne iestādē, ne tiesā nav sniedzis paskaidrojumus par konkrētiem iemesliem, kāpēc 2003.gadā veica apliecības maiņu. Lietā nav arī pierādījumu, ka pieteicējs Valsts meža dienestā bija iesniedzis šādu iesniegumu un paskaidrojumus.

[13] Tādējādi, izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pieteicējs 2003.gada 8.decembrī izsniegto mednieka apliecību Nr./*apliecības numurs/* ieguvis prettiesiski.

Ņemot vērā, ka mednieka apliecība Nr./*apliecības numurs/* atradās pie pieteicēja un tikai pieteicējs ir ieinteresēts tajā, lai viņam būtu mednieka apliecība, bet pieteicējs 2003.gadā nav kārtojis eksāmenu, kā arī pieteicējs nevarēja tiesiski iegūt mednieka apliecību Nr./*apliecības numurs/*, veicot iepriekšējās mednieka apliecības maiņu, secināms, ka pieteicējs sev piešķirto labumu ir ieguvis ar viltu vai prettiesisku rīcību.

Turklāt, tiesa piešķir zemu ticamību pieteicēja paskaidrojumiem par apliecības iegūšanas tiesiskumu, jo pieteicēja paskaidrojumus neapstiprina neviens cits pierādījums lietā, kā arī pieteicēja paraksti mednieka apliecības Nr./*apliecības numurs/* un Rīgas pilsētas mednieku apliecību reģistrācijas žurnālā (tiesa sēdē pieteicējs atzina, ka arī reģistrācijas žurnālā ir viņa paraksts) acīmredzami atšķiras. Proti, pieteicēja mednieka apliecība Nr./*apliecības numurs/* datēta ar 2003.gada 8.decembri, kā arī mednieku apliecību reģistrācijas žurnālā kā apliecības izsniegšanas datums ir norādīts 2003.gada 8.decembris. Tādējādi pieteicējs uz mednieka apliecības un reģistrācijas žurnālā ir parakstījies vienā dienā. Tiesa nerod pamatotu un ticamu izskaidrojumu, kāpēc personai vienlaikus saistībā ar viena dokumenta saņemšanu nepieciešamas parakstīties acīmredzami dažādos veidos.

[14] Ņemot vērā, ka no spriedumā citētajām tiesību normām nepārprotami izriet, ka obligāts priekšnosacījums mednieka apliecības saņemšanai ir sekmīgi nokārtots eksāmens mednieku eksaminācijas komisijā vai tas, ka iepriekš jau personai ir bijusi iegūta mednieka apliecība, bet tā ir nozagta vai gājusi bojāta, tiesas ieskatā ir acīmredzams, ka mednieka apliecības izsniegšana un tās atstāšana spēkā, nepārliecinoties par personas sekmīgu teorētisko un praktisko iemaņu pārbaudi, būtiski apdraud gan pašas personas, gan citu personu veselību un dzīvību, kā arī apdraud vides intereses.

Tādējādi tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja secinājumu, ka konkrētajā gadījumā Lēmuma izdošana bija nepieciešama, lietderīga un arī samērīga.

[15] Pieteicējs savā pieteikumā atsaucies uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 10.pantu tiesiskās paļāvības princips piešķir personai tiesības paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Ar tiesisku paļāvību jāsaprot tas, ka adresāts attiecīgo administratīvo aktu nav panācis ar kādu negodīgu rīcību no savas puses. Uzticība nav tiesiska (leģitīma), ja attiecīgā persona zināja vai viņai vajadzēja zināt, ka attiecīgais akts ir pretlikumīgs, vai ja persona sniegusi nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, viltojusi dokumentus, devusi kukuli vai citādi rīkojusies ļaunprātīgi, lai saņemtu attiecīgo administratīvo aktu. Citiem vārdiem sakot, lai personas paļāvība būtu tiesiska, personai jārīkojas tiesiski (*Briede J. Par tiesisko paļāvību administratīvajā procesā. Jurista vārds, 11.05.2000. Nr.19(172)*).

Ņemot vērā, ka no lietā esošajiem materiāliem nav konstatējams, ka pieteicējs būtu nokārtojis mednieka eksāmenu vai vērsies ar iesniegumu par apliecības nomaiņu, kas ir vienīgais pamats labvēlīga administratīvā akta – mednieka apliecības saņemšanai secināms, ka pieteicējs sev piešķirto labumu ir ieguvis ar viltu vai prettiesisku rīcību. Turklāt uz apliecības bija norādīts, ka tās izsniegšanas pamats ir eksaminācijas komisijas 2003.gada lēmums, bet pieteicējam bija zināms, ka eksāmenu 2003.gadā viņš nav kārtojis. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja tiesiskā paļāvība nav aizsargājama.

[16] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *A.Z.* pieteikumu par Valsts meža dienesta 2010.gada 21.janvāra lēmuma Nr.1-19/51 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Juhņeviča
Rīgā 2012.gada 17.maijā